

De Danskerk. Wat vier je dan?

Riëtte Beurmanjer en Leonie van Straaten

Wat prachtig dat er mensen zijn opgestaan die geloof, meditatie en dans met elkaar willen verbinden! (zie Trouw van 7 juli jl. over Danskerk) Een zinvol initiatief, dat wij, docenten en bestuurslid van de 7evende Hemel, een netwerk van theologen die werken met dans, drama en verhalen, van harte ondersteunen. We zien dat het aansluit bij de vraag van veel mensen naar een doorleefde spiritualiteit. Tegelijkertijd vinden we het belangrijk om dit initiatief in een breder veld te plaatsen, want het is niet uniek. Er zijn, in en buiten het kerkgebouw, al heel lang verschillende vormen om geloof en spiritualiteit fysiek in beweging te brengen, bijvoorbeeld sacrale en contemplatieve dans, praise en verkondigingsdans. Deze dansvormen brengen verschillende visies op geloof, dans en meditatie met zich mee. Ronelle Sonnenberg stelt in onze ogen daarom terecht een interessante vraag bij het aanbod van Danskerk: 'Als je op deze wijze samenkomt, wat vier je dan eigenlijk? Je eigen innerlijk bewustzijn, of gaat het ook om de vraag wie God is – iets waarover het in de christelijke traditie toch ook gaat?'

In sacrale dans ziet men de dans als een weg tot inwijding in de goddelijke geheimen die ook zelfkennis met zich meebrengt. In *dance praise* ziet men dans als een manier om God te loven. Wij zelf staan in de school van de Bibliodans. We werken met vormen van dansexpressie en dansimprovisatie gebaseerd op de bewegingsanalyse van Rudolf Laban. We laten ons daarbij inspireren door Bijbelse verhalen, symbolen, thema's en soms zelf dogma's. Door te dansen zien we daarin nieuwe betekenissen oplichten. En soms krijgen we even een onverwacht zicht op God. Door te dansen ontdekken we de betekenis daarvan voor ons eigen levensverhaal.

Wat beogen wij met ons werk? Ook wij 'willen in kerkgangers het verlangen aanboren om in beweging te komen', zoals Van Ameijde in het interview zegt. Want het lichaam vertelt zoveel meer dan onze hersenen kunnen bevatten. Niet alleen kerkgangers komen trouwens op ons aanbod af, maar ook mensen die op andere wijzen de weg van geloof gaan. Anders dan Danskerk bieden we dans niet aan als een manier om verhalen, dogma's of verkalkte theologie te vergeten, maar als een manier om ze te 'ontkalken', ermee in gesprek te gaan, er nieuwe betekenissen in te ontdekken. Bibliodans kan buitengewoon fijn zijn: het kan vreugde oproepen of liefdevolle ontmoetingen met zichzelf, met anderen, met God. Bibliodans kan ook confronterend zijn: als men in beweging komt kunnen ook verdriet, angst, woede, spanningsvelden en contrastervaringen loskomen. Altijd is er echter de bedding van het verhaal en de mogelijkheid om wat loskomt vorm te geven in dans en er zo niet door overspoeld te worden. In bibliodans kunnen nieuwe inzichten doorbreken, bibliodans kan helend werken. Het biedt een mogelijkheid vrij te bewegen, één in lichaam en geest. Dit alles begeleiden vraagt professionaliteit en die hebben we in huis: We hebben drie geschoolde docenten in het netwerk van Stichting de 7evende Hemel. We ontwikkelen een cursus voor mensen die anderen in bibliodans willen begeleiden. En we hebben een aanbod in workshops bibliodrama en verhalen vertellen waarin volgens dezelfde uitgangspunten wordt gewerkt. Daarbij ontdekken we telkens weer de dans als prachtige vorm van vieren, in de kerk en daarbuiten, en we ontdekken ook wat we vieren.